166

hinc patet quod dicendum sit ad 3am titulum, scilicet actionem vitalem esse logicam conditionem, ut intellectus dicatur intelligens: essentiam potentiam ut conceptus dicatur intellectio potentialis, sive alioquin talis actio ab intellectu eliciatur naturaliter sive obedientialiter, ut eliciatur visio beata.

Quaestio 2a est an in eo eventu intellectus Pauli (Petri) intelligeret per illum conceptum? Respondeo negative. Ita docet Suarez disp. 30. sect. 11. numero 47. et tomo 1o. in 3am partem disp. 31. sect. 6. sub titulo solvitur 4um § atque hinc. Idem supponit lib. 2. de angelis cap. 27. numero 16. et lib. 6. cap. 10. numero 7o. Item Molina 1a parte q. 12. art. 2. disp. 1. § generis Conimb. 3. de anima cap. 8. q. 1a. art. 1o. ad finem, et plures apud Lalemandet Aegydium tomo 2. lib. 2. q. art. 4. § 1o. numero 2o. Et 3o. Probatur 1o. quia potentia nequit intelligere sine advertentia actuali: sed talis advertentia concipi nequit sine influxu physico potentiae in actum vitalem: ergo in eo eventu, in quo intellectus Pauli vitaliter non apperaretur, non intelligeret, nec diceretur intelligens; sed habens intellectionem, sicut anima in eventu, quo haberet gratiam simul cum peccato mortali actuali (quod divinitus non repugnat teste Suarez lib. 7. de gratia) non diceretur grata, sed habens tantum gratiam.

2o. intellectus Pauli in eo eventu non sustentaret illum conceptum, quem in se reciperet: atque per illam conceptus sustentationem non posset intelligere: ergo in eo eventu non intelligeret. Probatur Minor. si intellectus ex eo praecise quod sustentare

conceptum intelligeret, et veritas ex eo sit qd sustentaret no-
titiōem, valet atq hoc e falsum ut diximus supra: gō et
illud.

3°. si intellus Pauli intelligeret pillum
conceptum viveret pillum: atq n diceretr vivere: gō nec intel-
ge. Pbo Min. si intellus diceretr vivere pillum conceptum, dice-
retr illi conceptus actus vitalis Pauli: sed talis dici negt:
gō nec intellus diceretr vivere pillum. Pbo Min. ita postulat
actus vitalis concursum pōd vitalr intelligentis pillum,
ut actus liber concursum pōd libere volentis pillum: sed ac-
tus liber includit necº concursum effectivum pōd volentis,
q pōit illum dicere l. n dicere: gō actus vitalis necº requit
concursum effectivum pōd intelligentis: gō si talis concursus n
datr, n dicetr talis actus vitalis.

Colliges hinc 2°. n ēē eand roēm de
vita substāli, et de vita accidentali, acp in vitam accidenta-
talem necº supponere actiōem, qua pducatr in ipso subto vi-
vente, n ita substalem. Gª vita accidentalis supponit aliam
nempe substalem: vita aº. substalis, vel oīa roalis, aliam
supponere negt gª si vita substalis foret actiō supponeret
principium substale talis actiōis, qd principium si eet et actiō
supponeret aliud, et sic in infinitum, gō pgressus ex eo qd vita ac-
cidentalis sit actio.

Dices 2°: actiō illa qua Deus se solo
pduceret conceptum in intellu Pauli foret eiusd speci cum illa, qua

eund cōceptum pducat in intta Petri sit ōcurrenti q=
sius Petri intta: g.° si qn pducebatr ab intta Petri, et
a Deo sitr erat actus vitalis; qn pducitr a Deo solo in in=
tta Pauli erit vitalis, atq in dicetr Paulus viuere, qui
qn illam pducat.

R. negando cōtam, et rōo ē q.ª actus
n sumit vitalitatem ex eo qd pducatr actiōe, eiusd spēi cu
illa qua vitalr pducebatr: sed a pōā pducente: unde si
pōā n sit vitalis, et actio sit eiusd spēi n dicetr actus
vitalis, sicut nec dicetr actus liber ille q a Deo solo p acti=
ōem eiusd spēi pduceretr in voluntate passiue se hente

Q.° 3.ª

V. dari pōit intellectio effectiua sine intel=
lectiōe formali? et V. intellectio formalis se ip=
sum intelligat?

Caput. 1.m

V. dari queat intellectio effectiua q n pducat
Verbum seu intellectiōem formalem?

Q.° ē V. dari queat aliqua intellus actio imanens, q n pducat Ver=
bum. R. neg.° ita Fonseca 7. Meth. q. 8. § 3. sub nomine intelle=
ctiōis. Suarius in Meth.ª disp. 48. sect. 2. Et lib. 2. de att

ributis reg. cap. 11. Et lib. 2. de angelis cap. 4. nº 22. Vasq. 1ª pe disp. 36. cap. 2. nº 4. Salas 1ª 2ª q. 3ª disp. 5. sect. 2. nº 27. Molina 1ª pe q. 12. art. 2. disp. 1ª et q. 27. art. 1º disp. 6. Conimb. 3. de anima q. 3. Pbr.: actio quatenus actio est, nihil aliud est nisi productio termini: atque intellectio effectiva seu actio immanens intellectus est vere et rigorose actio: ergo est termini productio: ergo implicat dari actionem sine termino, et intellectionem sine verbo. —

Quo ... actio immanens, seu intellectio effectiva potest esse sine termino: ... est quia manet in agente: ... quia vitalis est: ... quia versatur circa obiectum extrinsecum quod non producit et in quod nihil producit: sed nullum caput ... id efficit: ergo sine termino esse neg. Pbo 1am partem minoris, quia ... actionis immanentis est quod maneat in agente: atque producendo terminum, qui in agente maneat, ipsa nec in agente manebit: ergo ex eo quod sit actio immanens non tollit quod possit producere terminum. Pbo 2am actio vegetativa animae est vitalis: et tamen producit terminum et potest: ergo intellectio effectiva non ex eo quod sit vitalis desinet terminum producere. Pbo 3am ex eo quod actio versetur, ut in nostro casu, ... circa obiectum extrinsecum quod non producat, et in quod nihil producat, sed sequitur non ... tale obiectum ..., non vero quod non possit mutare subiectum, in quo recipiatur ipsa actio cum suo termino intrinseco: ergo nec ex eo desinet intellectio ... suum terminum et producere suum ...

3º ... intellectio effectiva est actio de praedicamento actionis: ... est actio de praedicamento qualitatis: ... 1m ut plures Th. asserunt teste Suarez supra sect. 2. nº 8.: ergo ut non intelligitur

calefactio sine calore, sic non intelligitur intellectio sine verbo. Si
2.m quod Torres citandus concedit: quia non aliqua similitudo corporis divina:
ergo aliqui, qui multis redditur frater intelligens, et lapis frater albus al-
bedine: sed hoc est falsum ut patet, ex quaestione 2. cap. 1o. quia sed idem
sequitur.

Oppositum sentit Th. in se ipsis dicitur qui-
am non existimant quando obiectum praesens est perfecte, non producere intellectionem
effectivam Verbum. Ita Castellanus et Torres quos citant Suarius lib.
2. de attributis cap. 11. et Molina 1a parte q. 12. art. 2. disp. 1a.
Probant duplici argumento. 1m. Verbum ideo producitur, ut faciat obiectum prae-
sens intellectui: atqui Angelus ipse est obiectum per se ipsum praesens intellectui an-
gelico: ergo non indiget Verbo: ergo illius intellectio, qua se intelligit, ver-
bum non producit. Probatur regando haec cum Suarezio citato Verbum
non requiritur propter imperfectionem et rationem conditionem potentiae, quia quatenus
potentialis est indiget specie impressa, per quam reducatur ad actum. quatenus vi-
talis indiget specie esse producta; quatenus cognoscitiva indiget specie
repraesentativa.

Impugnatur deinde hoc argumentum 1o. ex Molina
supra et citatis. Pater aeternus est sibi ipsi praesentissimus et tamen se ip-
sum intelligendo producit Verbum divinum: ergo et angelus sit obiectum
sibi praesens, non intelliget se quin producat verbum seu conceptum. 2o. ratio-
cinio supra verso quod obiectum sit intime praesens locatur non requiritur productio, quia
illud cognoscat, nec et producendo verbum: ergo affectioni non sequitur productio qua-
tenus illud cognoscat non producendo verbum. Probo antecedens quia Deus est inti-
me praesens locatur omnibus intellectibus; et tamen a multis nullo modo cogno-
scitur: ergo intentum. 3o. sic: concernat deinde talem actionem quae

obiectum quius cognoscebatur sine verbo, remaneat obiectum, quod adhuc obiec-
tum cognoscitur, quod non si 1um quia res ad cognoscendum obiectum absens requi-
ritur verbum: si 2um: quia res factis posita in subiecto non facit effectum
factum: atque utrumque est absurdum: quia et illud ex quo sequitur.

2um arg. Beati non vident Deum non for- cui
mant verbum. quia datur intellectio sine verbo. ista probatur quia non vid-
et quod dicat intellectionem: quia si non formant verbum datur intellectio
sine verbo. Probo igitur ans. non potest dari species impressa quae Deum represent-
et, quia teste Divo Thoma nulla impressa species possibilis est quae divinam
essentiam in se repraesentet: sed ad est ratio de expressa s. verbo seu expres-
sa: quia non datur verbum quod producatur per visionem beatam effectivam

R. 1o. negando ans. ad illius probationem nego maiorem cum Suarez lib. 2.
secundo cap. 17. Vasquez 1a parte disp. 38. a cap. 2. Valencia disp.
1a q. 2. punct. 2. Molina 1a parte q. 12. art. 1o disp. 1a conclusione
4. Salas disp. 5. sect. 2. arg. 11. et aliis. Et sic remittitur argumentum

R. 2o. negando ans. ad illius probationem

do maiorem et nego minorem. Ex eo non quod datur species expressa Dei nulla seq-
tur implicatio, sequeretur autem si daretur species impressa ipsius. Ratio
talis species finita et infinita. finita utpote quae esset quid creatum:
infinita quia non produceretur activa potentia, quae potest producere species impressas
non adaequatas intelligibilitati obiecti, ut patet in productione specierum quas
infundit Angelis inferioribus angelorum superiorum, quae species non sunt
adaequatae intelligibilitatibus angelorum superiorum: sed produceretur
a Deo natura, et maiori parte Deus ratio est. Quia cum species sit vicaria

actū instrum, seu semen illius, producit repraesent rei ab ipso actu, ab objecto actum eminenter continente: atq adeo Dei eminenter in divina voluntate, seu omnipotentia: ergo species impressa Dei producitur potest absolute: nam cum objectum producat ab ipsa, scientia comprehendit infinitam intelligibilitatem, infinitam producat speciem intelligibilem independenter a voluntate, ut objecta creata independenter a voluntate creata suas species seu proprias intelligibilitates emittunt; sed alibi forsan dicendi locus erit de hac quaestione de qua in [illegible] visionis.

Caput 2m.

An intellectio creatus se ipsum intelligat?

Perscrutamur quaestionem an conceptus, ut cognitio sui ut quod [illegible] affirmative ab omnibus fere autoribus supponitur et minime probatur [illegible] natur. Suppono igitur 1o cum omnibus Doctoribus nullam cognitionem sensitivam esse cognitionem sui ipsius ut quod [illegible] experimur non respicientem [illegible] videre, quo sentiamus videre: atq si cognitio sensitiva se ipsam sentiret, hoc esset impossibile: ergo cognitio sensitiva non est reflexiva cognitio sui ipsius ut quod.

Suppono 2o cognitionem seu intellectionem divinam esse cognitionem sui ipsius ut quod, quia Deus [illegible] scientia divina, et increata perfectissime omnia cognoscit et perfectissime non [illegible]: atq non cognosceret omnia perfectissime, si ipsam divinam scientiam non cognosceret

at qd, nec perfectissime non est sciens si ignoraret se scire: ergo divina cognitio est cognitio sui ipsius ut quod.

Quaeres 1.° an cognitio intellectiva ordinaria creata sit cognitio sui ipsius seu se cognoscat ut quod. Resp. neg.a Ita Conimb. 3. de anima cap. 6. q. 3. art. 2. § secunt qd. Molina 1.a parte q. 27. art. 1.° disp. 6. membro 3. § contraria sententia. Vasquez 1.a parte disp. 141. n.° 17. Frater Aegydius 1.a 2.ae tomo 1.° lib. 4. de beatitudine formali q. 1.a art. 2. § 7. n.° 62. Toletus 3. de anima texto 6. q. 11. § 3.a etc. Probatur nullum obiectum cognoscitur ab intellectu quin intellectus exprimat imaginem tali obiecto, ut est exprimat in philosophia et Theologia commune dogma teste Suario de Angelis lib. 2. cap. 3. n.° 7.°: atqui intellectus quando cognoscit Petrum verbi gratia non exprimit imaginem conceptus, per quem Petrum cognoscit, sed solum imaginem Petri: ergo non conceptum, sed solum Petrum cognoscit. Probatur Maior inductione quia intellectus divinus quando cognoscit creaturas, quia ob sui simplicitatem non potest facere imagines creaturarum ab intellectu distinctas, concipit a PP. habere ideas ipsarum creaturarum quae ideo ponuntur in Deo, quia aliter non conciperemus quomodo esse intellectus divinus cognosceret creaturas. Sic etiam intellectus angelicus et nullum cognoscit obiectum cuius non formet idolum: ergo idem dicendum erit de intellectu humano in intellectionibus ordinariis: ergo nullam ordinaria intellectio esse potest cognitio sui ipsius.

Opponens 1.° species impressas supplent vicem

obti, quatenus obtm est in quasi efficiens, ita ut quando obtm non
absens, et non est proportionatum, ipsa species impressa, concurrat ad effi-
ciendam cognitionem: ergo etiam species expressa sive cognitio formalis supplere
potest vicem obti, quatenus id est in formalis extrinseca terminans
ipsam cognitionem, aequivalenter poterit ipsam cognitionem terminare, et consequenter
repetitio cognosci ab illa. Respondeo negando consequentiam. Et ratio discriminis
petitur quia illa causalitas, utpote quasi effectiva supplebilis est:
ista vero utpote formalis extrinseca suppleri implicat ut patet ex
dictis in tract. 1. q. 19. cap. 2.

Oppones 2. species rememorativa solum id
repraesentat quod conceptus repraesentabat: atque talis species repraesentat non
solum obtm, sed etiam ipsum conceptum: ergo ipse conceptus non solum obtm
sed se ipsum repraesentabat. Respondeo 1. negando maiorem quia species memora-
tiva repraesentat obtm ut cognitum: at conceptus repraesentabat ob-
cognitum non ut cognitum cum illa reduplicatione: quia species illa
est ab illo conceptu expressa, ac adeo repraesentat ipsum conceptum cum
obto. Respondeo 2. negando Minorem asserendo talem speciem solum obtm re-
praesentare, et non conceptum, de quo videatur Suarium lib. 2. de angelis cap.
13. num. 8.

Oppones 3. actus amoris solum secundario
est amor sui: ergo actus cognitionis cognitio sui solum secundario vel
Probo [illegible] quia talis actus est liber atque meditatorius, et non [illegible]
alio actu, alioquin procederemus in infinitum: et actus liber [illegible]

1711 170

ditorius debet volitus: ergo talis actus esse volitus ae-
quiv. et volitio sui. Resp. negando ans. ad illius probationem dis-
tinguo min. debet esse volitus intrinsece et, et interpretative
et et q. concedo: debet esse volitus formaliter, et ut quod semper nego
minorem. Illud enim satis est ut sit liber et voluntarius. Si
enim formaliter in se ipsum actus amoris tenderet et secundario
esset actus obiecti sui ipsius ut quod, quia esset pendentiam secun=
dario non tollit rationem obiecti ut quod, ut patet in visione Dei, quae ten-
dit in Deum ut in obiectum primarium, et in creaturas ut in ob=
iectum secundarium, et tamen utrumque attingit ut obiectum quod.

Quaeres 2.° [illegible] aliqua cognitio
sit supernaturalis, quae sit cognitio sui ut quod? Resp. affirmative. Stabat
de visione beata Suarius tomo 1.° in 3.am partem disp. 27. sect.
3.a et 1.a parte lib. 2. de attributis cap. 18. n.° 9. Vasquez 1.a
2.ae disp. 15. n.° 20. Gil trac. 8. cap. 7. n.° 13. Salas 1.a
2.ae trac. 2. disp. 3. sect. 4. Frater Aegydius tomo 1.° disp. 4.
q. 9. art. 6. § 2.° n.° 6. Probatur 1.° quia cognitio divina est cog-
nitio sui ipsius ut quod: atque visio beata est propria participatio
divinae cognitionis: ergo etiam erit cognitio sui ipsius ut quod. 2.° quia
id non repugnat.

Oppositum contendit aliquis probaret: Ac-
tum ut quod est esse cognitionis quasi effectiva: sed nulla esse potest ea effe-
ctiva sui ipsius: ergo nec visio erit obiectum ut quod sui ipsius

: ergo nec cognitio sui ipsius ut quod. R. distinguendo maiorem: concedendo de obiecto ut quod, si illud sit primarium: negando si sit secundarium, quare erit illa visio Dei sui, quia visionis obiectum primarium est Deus: secundarium creaturae inter quas ipsa visio numeratur.

Q.o: obiectum ut quod est mensura et est factivum specificans cognitionem: atqui idem non potest esse mensura sui ipsius, nec se ipsum specificare: ergo nec esse obiectum ut quod sui ipsius. R. distinguendo maiorem. concedendo de obiecto ut quod primario: negando de secundario. ut patet in visionibus ipsis beatis, quae sunt eiusdem speciei, tamen obiecta secundaria in multis differunt, non videntur nam ab omnibus eadem creatura.

Quaestio 4.a

An intellectio distinguatur ab intellectu?

Caput 1.m

An intellectio creata distinguatur ab intellectu creato?

Suppono cum omnibus doctoribus intellectionem, qua intellectus creatus intelligit tamen a se distans, et impressionatum, esse realiter distinctum ab ipso intellectu. Probatur facile quia tale obiectum cognoscitur ab intellectu per intellectionem, quae et

imago expressa repraesentativa talis obiecti, sed talis imago est distincta realiter ab intellectu, cum intellectus realiter existere possit sine illa, et illa sit desinere sine intellectu, cum non sit necessaria possibilis, sed realitas quaedam: ergo intellectio, per quam intellectus intelligit obiectum distans, et improportionatum est realiter distincta ab ipso intellectu.

Quaeritur igitur an intellectio per quam intellectus intelligit obiecta et indistantia, et proportionata, sit realiter distincta? Respondeo affirmative. Ita Suarez disp. 35. sect. 4. nro 10., et lib. 2. de angelis cap. 1. nro 9. Vasques 1a. pte disp. 203. cap. 2. Molina 1a. pte q. 54. art. 1o. loquentes de intellectione angelica, de qua et de humana eadem ratio est ut ipsi testantur. Probatur 1o. intellectio per quam intellectus creatus intelligit et haec obiecta est verbum expressum vitale ut probatum est supra q. 2. cap. 3. et q. 3. cap. 1o.: sed verbum expressum creatum realiter distinguitur ab intellectu creato ut patet ex suppositione: ergo intellectio per quam intellectus haec obiecta intelligit est realiter distincta ab ipso intellectu. Et eadem ratione probatur esse talem intellectionem realiter distinctam ab anima, et ab angelo.

Probatur 2o. intellectio est effectus productus ab intellectu ut causa efficiente, et sustentatur ab intellectu ut causa materiali: sed nullus effectus est efficientis et materialis quod sit realitas, datur quin distinguatur realiter ab illis: ergo intellectio realiter distinguitur ab intellectu. Verum colliges non ex eo non posse angelum et animam separatam cessare a sui cognitione, quod haec ab illis et illorum potentiis realiter

n° distinguatur. atque neque dimittens sui cognitionem, extra quaestionem quod falsum est, cum Molina 1a. parte q. 56. art. 1o. disp. 2a. Conimb. de anima separata disp. 4. art. 2. §4 dubitatione. Vasquez 1a. parte disp. 209. cap. 3. no. 6. dicant ... natura angelum et animam separatam sui cognitione cessare contra Suarium oppositum asserentem lib. 2. de angelis cap. 33.

Caput 2um.

An intellectio increata distinguatur ab intellectu increato?

Suppono intellectionem divinam, et divinum intellectum non dari distinctionem ex natura rei, hanc non in divinis, quae non habent oppositionem relativam et originis, non reperiri ostendam infra 3. q. 6. interim facile probatur quia quae ex natura rei distinguuntur, et componentia aliquod tertium efficiunt ut illud tertium non sit omnino simplex: atque Deus est omnino simplex: ergo in illa quae in Deo reperiuntur non datur talis distinctio.

Quaeritur ergo an intellectio, et intellectus Dei distinguantur per rationem ratiocinatam id est cum fundamento in re; an per rationem ratiocinantem id est sine fundamento in re? Respondeo distingui per rationem ratiocinatam cum fundamento in re. Ita colligo ex Fonseca 7. metaph. q. 3. sectione 3. § ad ultimum et ex Gilio lib. 2. tract. 1o. cap. 12. cap. 57

Pbr 1°. q. divina essentia sit cum intellectu divino, et divinus
intellectus perinde se habet ad intellectum creatum, et intellectum creato voluntas ab
illa destincto: sed quando una res habet perinde se habet potentiam multis aequi
rei destinctis, potest censeri ut multiplex, et habet fundamentum, ut in ea
multa destinguantur virtualiter cum fundamento in re, ut probavimus tract.
j. 2. cap. 3. § ingressus 1°: ergo in divina essentia possumus cum
fundamento in re virtualiter destinguere intellectum et voluntatem. 2°. contradi-
ctoria non possunt affirmari nisi de his, quae sunt virtute destin-
guntur: sed de intellectione divina, seu de actu intelligendi Dei
possumus affirmare quod sit actus perfectivus divinam intel-
lectum et de voluntate divino idipsum negare: ergo destinguntur: sed non
destinguntur ex natura rei: ergo virtualiter cum fundamento in re.

Opposita sententia quam astipulatur Suarius
dum in illam magis inclinat disp. 30. sect. 15. n. 12. et lib.
1°. de trinitate cap. 6. n. 9. et lib. 2. de angelis cap. 3°. n.
8. et 9. Pbr 1°. actus 1.us non est actus imanentis, sed potentia non actus
nequit in Deo reperiri: ergo nec cum fundamento in re ... Deo tribui potest
actus 1.us destinctus a 2°. contra potest quod destinctio rationis ratioci-
natae supponit in re destincta fundamentum ea quae ... concipiuntur
ut destincta. Pbr 2° quia actus 1.us in suo conceptu includit im-
perfectionem, potentia non includit potentialitatem: Deinde actus 2.us dicat
... ad 1.um tanquam ad principium a quo emanat, et actus 2.us di-
cit ordinem ad potentiam quam actuat.

Respondeo destinguendo ... actus 1.us et

2us comparanti pat hent aliquas imperfectiones scdo : si sit p[er]-
cindentis ab illis imperfectionibus. Ad illius probationem dico actum
1m consideratum adequate sm omnes perfectiones includere in suo
concepto imperfectionem, q. potentialitatem : si tn consideretur inadequate
sm aliquam perfectionem, non includere imperfectionem, unde in actu 1o divi-
no, seu in intellectu divino est consideratur perfectio quaedam, sm quam
unus activa, potens producere actum (sive aliquis talis actus sit
essentialis, i. intellectio et verbum essentiale : sive notionalis, i. intel-
lectio et verbum notionale ut est Filius), q perfectio nullam
includit imperfectionem, quia pertinet ad aliam perfectionem, sm quam
intellectus est receptivus sui actus, q perfectio includit imperfecti-
onem potentialitatis.

Dein actus 2us si consideretur sm omnes
perfectiones imperfectionem dicit, at si sm aliquam praecise caret im-
perfectione : unde in actu 2o divino, seu in divina intellectione
est consideratur perfectio quaedam sm quam est una ratio sufficiens ad-
repraesentandum omnia intelligibilia intentionaliter, quod nullam in-
cludit imperfectionem, quia pertinet ad aliam perfectionem, sm quam intelle-
ctio est actus 2us dicens ordinem ad 1m, quod nos supponit, sed
potius supponere imperfectionem in Deo, dum supponit potentialitatem
quam actus 2us debeat actuare. Atque ita deducitur ex ipsius Suari
disp. 30. sect. 15. no 62.

173

2°. Divina essentia constituitur ultimo
in suo esse per gradum vitae intellectualis: sed haec vita non potest con=
cipi ut potentialis: ergo nec constituitur in Deo actualis, ergo non
reperitur in Deo concipi gradus intellectualitatis, seu potentia intelligendi,
quae sit actus 1us. Maiorem confirmat Suarius supra no 14. et 19.
Probo Minorem quia vita intellectualis consistit in actuali operatione: ergo
non potest concipi ut potentialis ad operationem.

R. 1°. negando Maiorem cum Gilio lib.
2. tract. 1°. cap. 12. ubi optime, et rationibus Logicis probat Deum
non constitui ultimo in suo esse per gradum vitae intellectualis. Quia
illud quod est differentia includit formaliter in se omnia quae conveniunt rei constitu=
tae quatenus haec est, ut rationale includit formaliter omnia quae homini con=
veniunt secundum quod tale est: atque gradus vitae intellectualis
ut docet Gilius supra cap. 6. et Suarius indicat disp. 30. sect.
6. no 5.) non includit in se formaliter intrinseca attributa omnia ab=
soluta quae omnia conveniunt Deo quatenus haec est: quia non est quasi dif=
ferentia ultimo constituens Deum constituendo ipsum, quia differentia ultimo con=
stituens rei intelligitur ut principium constitutivum talis rei: sed in
Deo posterius intelligitur esse volens, quam esse intelligens: siquidem prius
intelligitur actus quam voluntas: ergo gradus intellectualis non est postre=
mus

R. 2°. dato et non concesso Maiori nega=
ndo Minorem: ad illius probationem nego antecedens, sicut non in homine et angelus

concipitur ut creatura intellectualis, eo tamen quod concipiatur ut habens potentiam intellectivam, seu intellectualitatem: sic Deus petiit concipi ut intellectualis natura, si prius concipiatur ut habens virtutem, seu vim activam productivam actus vitalis et rationalis intellectionis.

Nec ex hoc sequitur gradum vitae intellectualis aequaliter Deo et creaturis competere: nam in creaturis ita convenit, ut possit creatura concipi per adaequatum conceptum sub esse quo concipiatur intelligens actu: at Deus, licet per conceptum inadaequatum concipi possit ut intellectivus, et non intelligens actu: tamen per conceptum adaequatum necessario concipitur, ut actu intelligens, et non potest concipi sed ut intellectivus.

Q. 5a

Comparatur intellectio cum suis principiis effectivis

Caput 1m

An intellectio procedat effective ab anima ut a principio immediato

Q. An intellectio vitalis eliciatur effective ab anima ut a principio immediato et per se influente? Affirmative. Ita Suarez disp. 18. sect. 5. a no 2. et Aegidius lib. 6. cap. 13. no 14. Vasquez 1a 2ae disp. ? no 28. Faber Aeg. tomo 1o lib. 4. q. 1a art. 2. § 6. no 61 infra

d. q. 5. art. 1º. § 9. nº 070. Murcia 3º de āiā disp. 4.
q. 4. § 2º eiā. Ut resolutio ꝑbetur

Prænotandum ē 1º. cum Suarez disp. 17.
sect. 2ª nº ultimo instrūa aut ēē cōjuncta, aut separatam ꝑ
se, operando: cōjuncta in essendo ea appellantur, quæ principali
agenti cōjunguntur sive ꝑ inhæsionem, ut calor, sive ꝑ contactum,
sive ꝑ aliquam præsentiam: separata in essendo, quæ nullo ex his mōis
agenti principali cōjunguntur. Verum ista cōjuncta in opera-
ndo sunt illa quæ indigent peculiari cōcursu cā principalis,
quæ cum ipsis imē cōcurrat ad effūs: separata uº in opera-
do sunt, quæ tali nº egent cā principalis influxu.

Prænotandum 2º. aliquod pōe instrūm
ēē cōjunctum in essendo, et separatum in operando, qualis ē calor
inhærens aquæ ad calefaciendam manum: ē n. cōjunctum in
essendo, quia inhæret aquæ: et separatum in operando, quia substantia
aquæ nº cōcurrit imē ad calefaciendum. Aliquod ēē separatum in
essendo seu existendo, et cōjunctum in operando, ut verba sse=
crationis, sunt instrūa humanitatis Christi ad ꝑductionem corpo
ris Christi in sacramento: sunt n. verba separata a Christi huma=
nitate, quæ in cœlo ē: et Christi humanitas e cœlo imē cōcurrit cū
illis verbis ad idem effūm. Aliquod pōe instrūm ēē utroque